

HORITZO

Periòdic quinzenal

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Preus de Subscripció

Fore (6 exemplars tri-
mestre) 1'10 pessetes
Número sult 0'15 ptes

Dels articles signats en són
responsables llurs autors.

Redacció i

Administració

G. Hernández 15, pral.

No es retornen els
originals

Visita col·lectiva al Castell de Perelada i a les Ruïnes d'Empúries

«Quin món tan amable i tan suficient el que enclouen les torres emmerletades del Castell de Perelada!», exclama Màrio de Bucovich en l'apologia que acaba de fer-ne des «D'Ací i d'allà.»

Tants i tants elogis, de fa temps i d'ara, del meravellós Palau, fan augmentar encara més el desig de visitar-lo, a tots els que encara no havem tingut la sort de fruit en la contemplació de les belles coses que conté.

No cal dir, doncs, que havem acollit amb joia la iniciativa, i com trobem de plausible l'encert de la Junta del nostre Ateneu organitzant per primera vegada una excursió per anar en visita col·lectiva a admirar el famós Palau, i a més a més, recorreguent bona part de l'Empordà gloriós i magnífic que serva tants records dels temps passats i ofereix tantes bel·leses als ulls de l'excursionista, en tans diferents llocs, establir una coneixença directa, amb el que fou bressol d'antigues civilitzacions: la ciutat d'Empúries.

Serà una bella excursió.

El palau de Perelada

El Palau comtal de Perelada fou edificat a darreries del segle XVI i restaurat a darrers del passat. Forma un notable edifici de configuració quadrangular, amb dues boniques torres a la banda d'orient.

Hom entra a les seves habitacions per dues sumptuoses escalinates, una d'elles construïda amb la fusta de pins centenaris, procedents de Mallorca.

Aquest palau, joia de l'Empordà i de Catalunya, estotja joiells i mobiliari riquíssims, retaules, arques gòtiques i del Renaixement, quadros antics i moderns, retrats de reis i personatges de la Casa d'Austria, de les famílies de Rocabertí i de Boixadors, sumptuoses tapisseries, etc.

També estotja una gran Biblioteca senyorial, verament digna del palau, amb uns 25.000 volums, moltes preciositats bibliogràfiques, col·leccions rares, llibres de viatges, de literatura i d'història, un exemplar de la primera edició de la «Crònica» d'En Muntaner —fill insigne de la vila—, periòdics i revistes catalanes, etc.

Les ruïnes d'Empúries

Entre La Escala i Sant Martí d'Empúries, prop de la platja de les Muscleres, es troben els murs de la que fou opulenta ciutat d'EMPURIES, amb els seus notabilíssims vestigis de les antigues civilitzacions grega i romana, que les excavacions practicades per J. Puig i Cadafalch, Schulten i Cazorro, han posat al descobert.

S'hi poden veure grans llenques de muralles, portals flanquejats per torres quadrades, plantes d'edificacions, graonades formant diversos carrers, cisternes, sitges, escalinates, columnes i nombroses de les sepultures que constitueixen una important necròpolis.

Procedents d'aquestes excavacions, hom pot admirar en els dos museus d'allí mateix i en el de Barcelona, infinitat d'objectes, entre ells gran nombre d'escultures, mosaics, ceràmica, vidres, monedes, objectes de vori i os, de bronze i altres metalls i de glíptica i epigrafia, etc.

(De l'Album Meravella)

La propietat de la terra a través dels temps

(continuació)

per Ricard Gruart

La disposició de l'emperador Caracalla cap a finals de l'imperi, concedint la ciutadania romana a tots els habitants del mateix, marca el començament de la tercera fase de la propietat romana, que en virtut de la disposició citada per aquell caire social, de privilegi, de classe que havia tingut fins aleshores, per convertir-se en individual, igualitària i lliure, que són els tres caràcters que la propietat presenta a Roma durant aquest període. Puix si bé la facultat d'ésser propietari encara continua vinculada en la condició de ciutadà romà, com que aquesta condició s'extén a tothom sense distinció de classe ni de sexe, a tothom s'extén també aquella facultat.

II

INVASIO GERMANICA

A l'invadir els pobles germànics les terres de l'imperi, el seu règim de propietat, era encara el col·lectiu dels primers temps, en forma de copropietat de la tribu (monts i pasturatges) i copropietat familiar turnant-se les famílies en la propietat a les terres. Naturalment aquest sistema tan endarrerit xocà des dels primers moments, amb l'organització romana de la propietat, molt més perfeccionada com acabem de veure, originant-se d'aquesta pugna un seguit de lluites entre invasors i invadits per el règim jurídic de la propietat de les terres, lluites que fan que el pacte o la concessió esdevingui l'únic fonament de la propietat d'aleshores, que pren diverses formes segons siguin les condicions del pacte que li dona vida. Cinc són les principals formes de propietat que d'aquella època es coneixen.

1.ª Propietat comunal, és l'equivalent a l'antiga propietat de la tribu germànica.

2.ª Propietat al·lodial, és la propietat individual, la més lliure de càrregues i podien disfrutar d'ella tant vencedors com vençuts.

3.ª Propietat beneficiària, és la qual es basa en la concessió del superior a l'inferior, del monarca als nobles i d'aquests als plebeus, i la que sorgeix amb el temps de la transformació de l'antiga propietat al·lodial.

4.ª Propietat censal o usdefruit de un terreny mitjançant el pagament d'un cànon o preu anyal.

5.ª Propietat servil, que és la forma inferior de propietat i que produeix una disminució en la llibertat dels posseïdors de les terres per aquest pacte.

Aquestes distintes formes de propietat vénen a establir en aquella època com diu Tzçarate, una paritat entre la condició de les persones i la de les terres ja

que generalment l'al·lodial és la propietat dels homes lliures, la beneficiària, la dels nobles; i la servil la dels servents. Ara bé, al transcórrer els temps la propietat al·lodial desapareix per convertir-se en beneficiària, degut a la necessitat que senten els petits propietaris de l'època, de posar-se sota la protecció d'un altre de poderós que els defensi de la rapacitat dels altres poderosos, cedint-li a canvi d'aquesta protecció la propietat de les seves terres, quedant-se ells amb l'usdefruit i rendint-li a més a més vasallatge i altres prestacions especialment d'índole militar. Comença a néixer per tant de la propietat, un caràcter jeràrquic, que arriba tant a les terres com a les persones amb tendència a subordinar aquestes a aquelles a l'ensens que aquesta subordinació fa que durant aquesta època, l'home, ja senyor ja súbdit, quedi lligat a la terra preparant-se així el camí del feudalisme.

III

LA PROPIETAT EN L'EPOCA FEUDAL

Es l'època de la Història en la qual la propietat de la terra, té més importància, puix que en ella es basa tota l'organització social de l'època. El feudalisme pel que a la propietat es refereix no és més que l'evolució del sistema beneficiari ja examinat i la seva essència es troba en la concessió de terrenys per serveis prestats pels particulars al monarca, principalment serveis de guerra—aleshores els més apreciats—, que fa que la propietat seguint les orientacions de l'època anterior, esdevingui la base d'una elevada posició social, accentuant-se encara més la subordinació de la personalitat dels individus a la de la propietat de les terres; per això qui durant aquesta època posseeix grans terrenys, desseguida es converteix en magnat poderós i noble a l'ensens que els que no tenen res, constitueixen la classe més baixa de la societat: «servents de la gleba» sense

cap dret i amb moltes obligacions. Es durant l'època feudal també, que com a conseqüència, d'una banda, del relaxament del poder reial, que en molts moments històrics sols existeix de nom; i de l'altra de la situació privilegiada, de jerarquia, que la propietat suposa, quan sorgeix unida al dret de propietat una especie de poder, de jurisdicció com és el que té el propietari per administrar justícia a tots els que estan units a ell per un dels pactes aludits, al·lodio, benefici, etc. entre els quals desempenya també, totes les demés funcions de quèfe suprem, com abans els antics quèfes de tribu.

L'augment que el poder reial va agafant al transcórrer el temps, fa minvar la situació privilegiada dels grans senyors, cosa que és aprofitada pels pagesos per provocar revolucions i aixecaments com el dels nostres «remenses» la finalitat dels quals no és altra que l'alliberament seu i de les terres que cultiven, aixecaments per altra banda, moltes vegades fomentats i ajudats pels monarques en les seves lluites contra els senyors, arribant-se d'aquesta manera al temps de l'Edat Moderna. (continuarà)

Pintura

Decoració

Francesc Ragolta

Pintor decorador artístic

Empaperador

VENDA DE PAPERS PINTATS

Carrer Ramon Ferrándiz, 116
CASSÀ DE LA SELVA

CINC PREGUNTES

Voleu mesurar l'aleany dels vostres coneixements?
Contesteu mentalment aquestes preguntes, i comproveu després les respostes a la pàgina 292.

- I D'on deriva el nom de Rússia?
- II Qui fou l'«Arcipreste de Hita»?
- III Qui inventà el telèfon, i en quin any fou inventat?
- IV Quin és el diàmetre de la terra?
- V A qui es dona el nom d'«arbitrista»?

Notes de l'Ateneu

El diumenge dia 26 d'aquest mes s'efectuarà l'excursió projectada per aquest Ateneu.

El cost del viatge serà:

Socis 5 ptes.
No socis 6'50 "

Per a inscriure's dirigiu-vos a qualsevol membre de Junta.

Hora de sortida. a les 7 matí del dia 26 a la Plaça Clavé.

Itinerari: Cassà, Figueres, Perelada, Platja d'Empúries, La Escala (dinar), Visita a les Ruïnes d'Empúries i retorn.

* * *

Agraïm als Srs. Miquel Xargayó i Enric Gruart la seva donació de llibres per la nostra Biblioteca.

Immillorables

Timbres de Cautxú

Sistema patentat "FLEX"

IMPREMTA VILALLONGA

Josep Vidal Pagès

TALLER MECANIC

Servei de Taxis

Baixada de la Plaça

de J. Anselm Clavé n.º 3

CASSÀ DE LA SELVA

Amor en el mirall de la vida

per P. Andreu Rius

En la Fòcida, comarca de la Grècia antiga, hi havia una ciutat anomenada Delfos, famosa per l'oracle del seu temple dedicat a Apol·lus. En la porta d'aquest temple hi havia una inscripció que traduïda del grec al llatí ha arribat en els nostres temps a ésser d'ús literari corrent: «Nosce te ipsum», coneix-te a tu mateix.

Aital coneixement fou el punt de partida de la doctrina de Sòcrates, el gran filòsof, un dels més purs de l'antigor.

Si ens coneguéssim a nosaltres mateixos, podríem certament educar-nos i transformar-nos i vèncer la crisi del nostre segle segons el principi del gran Torras i Bages: «Si voleu transformar la societat, transformeu-vos primerament vosaltres mateixos.»

Per què pensem i sentim sinó per conèixer l'*alter ego*, l'altre jo que tenim tots a dintre nostre?

Pensar i sentir, són dues funcions primordials i característiques de la vida: el primer, correspon al *jo* que actua; el segon a l'*altre jo*, al receptor d'aquesta actuació i de les realitats foranes del món.

Oh quan difícil és conèixer-nos!

El nostre origen i posició dintre l'Univers, el fi de la humanitat i el motiu del nostre propi ésser són qüestions en les quals no tots tenim les mateixes creences i opinions, degut precisament al desconeixement de nosaltres mateixos.

Com podem, però, assolir aital coneixement?

El procés de la formació de les idees, comença per les sensacions, i relacionant-les, arriba fins a l'obtenció de la forma psíquica pura, mitjançant la virtut de quelcom innat i intuitiu que podríem dir-ne la personalitat espiritual de cadascú. Es a dir: el nostre coneixement, va de fora a dins i les coses llunyanes són més aviat objecte de la intel·ligència que les

propres i íntimes.

En efecte, mai sabem tan bé tot el valor dels pares fins que els hem perdut; mai sabem tan bé la intensitat dels nostres amors d'il·lusió juvenença fins que una petita bufada d'un vent malestruc els ha apagat.

Jove que cerques adelerat l'Amor, abans de deixar que el teu cor es cremi, esbrina't a tu mateix; imagina't que l'has perdut per uns dies, i jutja!

Home que et lances a treballar, sotja't i veges quin és el treball que t'escau, altrament, la teva vida fóra la d'un inadaptat!

Ciudadà! abans que en la teva ànima s'hi encengui la llum d'un ideal, observa't, mira si el camí que empres és el *teu camí*, si vas cap a la llum, com la papallona, a cremar-te les ales, o com l'home gloriós, a amarar-te de claror de veritat i benhaurança!

Les coses que hi ha fora de nosaltres, són el mirall que reflexa la nostra figura, la nostra escalença i el nostre caràcter; l'home que no s'emmiralla en els altres, es creu un déu; així esdevingué als Alexandres i als Cèssars i a altres monstres inflats d'orgull.

Hem d'ésser humils si volem conèixer-nos i en reconèixer la pròpia ignorància, fer raure, com Sòcrates, la nostra més gran saviesa.

Ara hem d'afegir: Tot coneixement és amor i tot amor coneixement. Conèixer-nos, serà doncs estimar-nos d'una manera egoista?

No, perquè Amor és altruista.

L'individu per estimar-se, s'ha de dividir en dos: el que estima i l'estimat. I per pròpia definició l'individu és indivisible; la divisió fóra la seva mort.

Amor, en canvi, és vida, la font de la vida. La llei de l'Amor és la gravitació en l'ordre espiritual.

Sorgit l'Amor del maridatge de la Intel·ligència i la Voluntat, crea i procrea: En la creació (Ciència i Art) hi predomina la intel·ligència i en la procreació, la Voluntat que engendra aquell infant que és carn de la nostra carn i vida de la nostra vida. Ell és el mirall de la vida que reflexa la nostra imatge.

La infància és el mirall de la societat, i l'escola, el mirall del poble.

Ésser home, no vol dir ésser guerrier, sinó creador i procreador en la mida de la intel·ligència i voluntat de cadascú.

Si l'odi i la feresa innoble del guerrier fossin lícits entre els homes, també ho serien entre els infants. Però en ells, en el «mirall de la vida» sols s'hi reflexa l'Amor.

Joan Domingo Alemany

Advocat

Ofereix el seu despatx

Plaça del Moli, 2 principal

Girona

Per què, doncs, no hem d'apagar generosament el foc malèit de l'odi, dels ressentiments i de la malvolença, i estimar l'enemic, i cercar-lo, i crear-lo de nou i fer-lo amic nostre; fill espiritual d'una procreació tant més sublim, quant més dolorós sigui el sacrifici fet en bé de la humanitat?

UNA PETICIÓ

No hi ha dubte, que el projecte que avui anem a exposar, seria en benefici de la nostra vila.

No seria, ens preguntem, una notable millora, que la companyia d'autòmnibus local «La Cassanense» recollís el correu a Riudellots de la Selva en lloc de fer-ho, com ho fa ara, la companyia del tren de Sant Feliu de Guíxols? No és que volguem desmerèixer els serveis d'aquesta companyia ferroviària, però si que volem veure una certa avantatge en la realització d'aquest projecte. El correu, arribaria a la nostra vila, cinc quarts més prompte que ara, redundant per tant, en benefici del comerç en general de la nostra vila. N'hi haurà que diran que cinc quarts és una cosa insignificant, i que no val la pena de moure's d'allà on som. Nosaltres creiem, però que podent tenir la correspondència i la premsa, amb aquesta avantatge de temps, per quin motiu hem d'esperar en rebre-ho més tard? Posats en aquest lloc, no seria idènticament igual rebre la correspondència a la una, dues o tres de la tarda?

Sant Feliu de Guíxols, Palamós i Palafrugell, reben el correu més prompte que nosaltres, degut a què la companyia «Ribot, Font i Artigas» el trasllada amb els seus òmnibus des de Caldes de Malavella.

Per què no podem fer-ho igual nosaltres, tenint a la nostra mà tots els mitjans necessaris per portar-ho a realització?

D'aquest assumpte valdria la pena de cuidar-se'n abastament en un article, però l'espai que disposem avui seria insuficient.

La idea està llançada. Tindrà bona acollida la nostra proposició?

Perquè així sigui, des d'aquestes ratlles cridem l'atenció al nostre Ajuntament del qual esperem que s'ocuparà d'aquest afer, ja que és a ell a qui toca fer-ho, per ésser com havem dit d'utilitat per la nostra població.

El nostre consistori té la paraula.

COMENTARI

FER BALLAR L'ÓS

per Ricard Mestres

Fa dies, ja. Recordo que estava sopant i va sobtar-me un tam-tam no gens habitual en el meu tranquil carrer.

Vaig sortir i vegí un home d'aspecte gitano miserable—havia deixat trossos de la seva existència per aneu a saber quantes carreteres—que portava un ós lligat. Anava amb l'home i l'ós una dona que arrodonia escaientment el conjunt. Aquest quadre certament suggestiu anava emmarcat per un estol de quitxalla que mig bromejant mig poruga esguardava l'ós amb uns ulls que deien moltes coses.

Kursaal Cinema

Dissabte 11 i diumenge 12 d'Agost
COLOSSAL PROGRAMA

La grandiosa super-producció parlada i cantada en espanyol.

Almas encontradas

Un emocionant drama de dues vides. Interpretació de Amparo Arozamena i Martínez Casado.

La grandiosa opereta
SOY UN VAGABUNDO

per el cèlebre cantant i gran artista Al Jonson.

I Noticiari Ufa Sonor

Abans de fer ballar aquell animal que tenia un aire de patir que feia llàstima, el seu amo va pidol·lar una mica de tot en una lamentable barreja italo-franco-castellana: «un cigarro», «un pezzo di pane, per carità». Tant la cigarreta com el tros de pa foren degudament encabits en una pitrera en la qual la pell i la roba de la camissa jugaven a veure qui era més brut.

Després, satisfet, es posà a colpejar amb una «mala sombra» terrible, un «pandero» tinyós i repugnant—segurament que havia servit de plat—. L'ós féu unes passes barroeres que devien voler ésser una dansa. Sortí, però, que en aquell moment la llum somorta del crepuscle va posar un polsim de melangia sobre el «morro» de l'animal i això li rebaixava almenys 3 graus de repulsió.

Unes monedes escadusseres varen caure sobre la pandereta fent un soroll com aquell que fan els barrets forts si hi doneu un cop suau, i va finir l'espectacle. La «troupe» seguida de la mainada desaparegué passant en mig d'aquells arbres raquífics de la rambla.

I mentre els veia marxar se m'acudí:

«De gent que fa l'ós sense adonar-se'n, n'hi ha molta. De gent que fa l'ós a consciència, creient, però, fer gràcia mentre que no fa més que pietat, encara n'hi ha més. I d'individus que fan l'ós suggestionats per la música que algú amb mala intenció els xiula a l'orella, n'hi ha un nombre tan crescut que si els poséssim de costat no cabrien a la plaça de la Coma.»

Immillorables

Timbres de Cautxú

Sistema patentat "FLEX"

IMPREMTA VILALLONGA

Teatre Centre Unió Republicana

Dilluns 13 d'Agost - Nit 9 i mitja

Presentació de la notable companyia del Teatre Espanyol de Barcelona de JOSEP SANTPERE amb el graciós espectacle Sonor en 3 actes d'Alfons Roure.

El Rei fa treballs forçats

Protagonista JOSEP SANTPERE

Creació Tota la Companyia

Ovacions als números musicals Formoses i alegres GIRLS

Per localitats al Taquiller Sr. Pagès Demaneu programes especials

MARQUETERIA
PLAFONS - FULLOLES
SOMMIERS
COLORS - ASSECANTS
VERNISOS - HIDROFUGS
AGLOMERATS
PAVIMENTS - GRASSES

MAGATZEMS GUGUT

Avinguda 20 de Juny N.º 12

GIRONA

COL·LABORACIÓ

El "Parchís"

A X. Y. Z.

Volgut amic: Eseric aquestes ratlles amb l'ànim deprimit per la desesperació provocada per una sensible pèrdua. Acepto testimonis de condolença per anticipat.

No és d'indole familiar la meua tragèdia. És purament material. M'acuso d'haver perdut el temps, un temps visiblement preciós: de 24 quilats.

No! no m'he dedicat a la política ni a comptar les estrelles. Sedueix poc la perspectiva d'una cel·la de manicomi.

El perfecte estat del meu sentit auditiu també patentitza que cap simfonia bàrbara m'ha abstret. Aquest caràcter de lletra que tot metge conscient envejaria, demostra que li ha ocorregut quelcom al meu monyó. Molt irònic si suposes que fou treballant.

Culpo jo, a una plaga; la vuitena, no hi ha dubte, de la qual es lliurà Egipte.

Amic meu: Mentre les biblioteques són un Sahara on hi bufa el Simoun d'indiferència, mentre els Nobels resten en l'oblit i les aranyes acampen tranquil·les per les Enciclopèdies, en què invertia jo les hores?... Senzillament: jugant al «Parchís», sinònim de cosa buïda de tota expansió de l'intel·lecte.

Em preocupava de les barreres (no precisament duaneres) cercava el camí lliure per arribar al *seguro* (de la vellesa? no!) de tota contingència.

Ja saps que el quadre de la vida no ofereix perspectives afalagadores. No obstant el quadre d'aquest joc palúdic és de coloraines enlluernadores que atrauen al més indiferent, com atrauen els mirallets a les confiades aloses.

El pensament reposa. Treballa un braç que el labora un «cocktail» sec, amb gest sospitós i ritme accelerat de campaneta presidencial amb persistència marejadora. Unes sessions diguem-ne mogudes.

He perdut un temps preciós i ara veig que continuo perdent-lo desesperant-me inútilment.

He estat pròdig en malversar el temps! D'ara endavant procuraré cultivar la virtut de l'estalvi. Començo *aprofitant* l'ocasió per a *demanar-te* perdó per l'estona perduda en la lectura d'aquesta lletra.

Afectuosament,

P. P. P.

Immillorables

Timbres de Cautxú

Sistema patentat "FLEX"

IMPRESA VILALLONGA

BIBLIOGRAFIA

El teu secret, de Xavier Benguerel

(Edicions Proa)

per Ricard Mestres

L'adolescència és un tema, un motiu, inesgotable pels novel·listes. Cada un d'ells ha viscut la seva i, per tant, tots poden dir-ne coses noves.

Pels lectors, les novel·les sobre aquesta etapa tan insegura i tan turmentadora de la vida —pas d'infant a home— són una deu inestroncable de suggestions i records. Els adults sempre es troben una mica ells mateixos en els protagonistes i els joves sempre s'hi senten —ens hi sentim— una mica retratats.

Feta aquesta petita generalització, cal que parlem de la novel·la EL TEU SECRET, de X. Benguerel, que en el premi Creixells darrerament atorgat aconseguí el lloc de finalista junt amb Valentina —de la qual ens sembla haver parlat ja— i que fou la que obtingué el premi.

Benguerel —valor nou en la nostra literatura, no pas massa abundosa en bons novel·listes, certament— ens conta la passió abassegadora i una mica insana de Ricard —fill d'una portera— envers Carme, la filla del seu padri i protector. De petit, ja, una mena d'embadaliment el corprèn davant la presència de Carme. En el despertar dels sentits —començament del domini del sexe— la imatge idealitzada que ell té de la noia, la transformarà a pleret i la farà servir de pretext per les seves apeïncies sexuals: poblarà els seus somnis amb la seva imatge pura però que ell obscenitzarà volgudament. La seva mare morirà deixant en ell un rastre inefable i esborronador de carícies

Jaramago Valadía

EL MILLOR PAPER DE FUMAR

ESTOIG ENGOMAT: 10 Cts.

JARAMAGO "ORO": 20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs

DIPOSIT DE VENDA:

Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES, MONEDERS, JOCS DE CARTES, DOMINÓS, ESCACS, PARCHEESSIS, etc. etc.

Venda a l'engròs i a la menuda

i afectes.

Ell anirà a viure a casa del seu padri: a prop de Carme, i la seva vida serà a cada instant, sense llacunes de repòs, la prova del foc. Aquella lluita sense treva amb el seu amor no correspost, almenys de la manera que ell voldria, —teranyina que li emboira el cervell—, omple tota la novel·la. Quan el seu padri mor, però, una revelació que desidealitza el record sagrat de la seva mare —recés on, tanmateix, podria refugiar-se més sovint— li dona la clau de la fins aleshores incomprendible posició d'ella: Carme, és la seva germana. Ara comprèn el sentit d'aquell: Aprèn a estimar-me que tant l'havia capficat. I davant la impossibilitat de poder estimar Carme com una germana, ell que l'ha estimada ardidament com a dona, Ricard «fuig —fuig?— cap a l'estranger amb el desig trashumant d'un pària» per oblidar —aneu a saber si mai del tot— la imatge d'ella.

Aquesta trama, d'altra banda suggestiva, desfila davant dels nostres ulls, amb una imatgeria sorprenent i, sobretot moderníssima. Remarquem que la modernitat no és de cap manera el fi de la novel·la, ans simplement un mitjà.

Voldríem fer-vos conèixer alguna de les imatges —intensament poètiques— que Benguerel ens presenta, però seriem injustos en la tria, altrament difícil. Reptim que la poesia menys estrident —vera poesia!— batega al fons d'aquest llibre, fent-ne una novel·la, pel nostre gust, perfecte.

RICARD MESTRES

El Cinema

KURSAAL:

Dos bons films.

Nosaltres tenim una particular simpatia per aquelles pel·lícules de les quals les cases productores o distribuïdores no en fan gens de propaganda, quan passa que moltes vegades superen—i de molt—aquelles que s'han anunciat amb «bombo i platillos». Doncs, bé, en la seva darrera sessió el cinema Kursaal ens serví dues d'aquestes pel·lícules: «EL DIABLO SE DIVIERTE» Pas un tema nou ni inèdit. Molts precedents ja en la història del cinema. Què hi fa, però, si hi ha temes eternals. Veiem, per exemple com els films de cow-boys o westerns, com volgueu, no envelleixen, i creiem i estem convençuts de què els films sobre les trifulgues dels legionaris sempre poden fornir una bona trama i un bon «scenario» per a un film. Apliqueu tots aquests adjectius que avui excepcionalment prodiguem, al film que suara hem anomenat i compremem que es tractava d'una pel·lícula de molt bon veure. Afegiu-hi, de més a més una bona interpretació de Victor Jori, un bon actor el qual

és la primera vegada que veiem, i de David Marners, en el seu breu rol. i de Loretta Young—magnífica com sempre—que actua discretament. I perdoneu la nostra dèria de preposar sempre el nom dels actors al de les actrius. Un defecte gros del film: dobles castellans.

L'altra pel·lícula era «ENEMIGOS INSEPARABLES», un film que es troba en el cas del que hem comentat primerament: assumpte molt explotat ja, però en el qual, en cada nou film, hi trobeu alguna cosa nova, o que ja havíeu oblidat, i que per tant, també és nova. Escenes d'una comicitat molt fina i bona interpretació de Frank Morgan i d'un altre actor madur el nom del qual no recordem. Charles Rogers i Marion Nixon, decididament no ens plauen.

MODERN:

Un bon film i un que no ho és.

El bo, naturalment, és «LA MUJER ACUSADA» una pel·lícula que reïx a interessar l'espectador, que en aquests dies de calor i mandra ja és molt. Assumpte pseudo-judicial, de fons dramàtic sempre, i que gira sempre a l'entorn del crim comès per una joveneta. Escenes bones i escenes dolentes. Entre les primeres hi posaríem una d'una magnífica pallissa que donen a un personatge de no pas massa bon viure, per fer-li confessar una cosa. Sentiu xiular el cuir i l'apallissat fa uns xiscles que fan venir pell de

Per retirar-se del negoci

ES VEN

l'establiment

“CASA NANET”

Salmeron n.º 30

gallina. L'escena és la consagració com a actor d'envergadura de Jack la Rue, un altre actor per a nosaltres gairebé nou (només l'havíem vist en «ADIOS A LAS ARMAS»). Entre les escenes dolentes, bé podem posar-hi aquella del judici en broma, que no ens féu el pes. A més de Jack la Rue, cal destacar Nancy Carroll. Gary Grant, dolent com sempre.

De l'altra pel·lícula projectada «SE FUE MI MUJER» (reprise) preferim no parlar-ne, puix que ens hi empiparíem, ja que tant l'assumpte—dolent i mal portat—, com el treballar amanerat i ridícol de Henry Garat, són coses que cinematogràficament, ens fan venir mal humor. Ara, però no penseu que no comprenem com aquests films plauen, car nosaltres, tot hi trobant-lo un film detestable, hi rigüerem molt. Ah!, el que no ens feia riure eren els dobles.

MICKY MOUSE

Hom diu que...

...a la Plaça de Mn. Cinto, hi ha una bomba maleïda pels veïns. No és possible extreure una galleda d'aigua sense fer unes dues hores ininterrompudes d'exercici. L'aixeta no raja. Un veí molt enfadat ha vingut a demanar-nos que en protestem. Queda complagut.

...carrer de Mn. Xavier Carbó. Carrer de Mn. Xavier Carbó? On és el carrer de Mn. Xavier Carbó? La Comissió encarregada d'escollir-lo s'hi ha adormit. Es veu que no té pressa. Naturalment, no ve pas d'un any. Hi ha tantes coses a resoldre que porten avantatge a aquesta qüestió.

...Per exemple! ...allò del carro de la pudor... que com que ara ja torna a venir l'hivern, ja no caldrà pensar-hi tant i es podrà deixar per veure si és convenient resoldre-ho, l'any vinent, quan la calor apreti, les mosques facin feina, i els nostres consellers tinguin uns moments de lleure...

NOTES MUNICIPALS

Sessió del 31 Juliol

Presideix el Sr. Igualada, i assisteixen tots els consellers menys el Sr. Vilallonga i el Sr. Bosch.

Es llegeix i s'aprova l'acta de l'anterior.

Es dona compte dels jornals de la brigada municipal des del dia 21 al 29.

S'aproven uns comptes per reintegrar al Dipositari les quantitats que té abonades.

Es llegeix una instància de la Cooperativa de Fluido Eléctrico, S. A. demanant permís per instal·lar una línia d'alta tensió i una estació transformadora per subministrar força a la fàbrica Marx. Passa a la comissió corresponent.

S'aprova l'informe del Consell Escolar referent a la construcció de les Escoles.

El Sr. Igualada diu que s'ha de nomenar un nou empleat municipal per el temps que durin les vacances del personal, a l'objecte de que puguin ésser atesos tots els serveis.

Proposa per aquest càrrec al Sr. Ramiro Vila, essent acceptat per unanimitat.

A les 10 s'aixeca la sessió.

Sessió del 7 d'Agost

Comença a les nou en punt presidint el Sr. Igualada. Falten a la sessió els Consellers Srs. Vilallonga, Jubert, Roca, Bosch i Duch.

El Secretari llegeix l'acta de l'anterior que és aprovada.

Es dona compte dels jornals de la brigada municipal des del dia 30 de Juliol fins al 5 del corrent.

S'aproven les nòmines dels lloguers de cases i gratificacions a les Mestresses interines que han hagut de cessar.

S'acorda reintegrar al Dipositari les

Caja de Previsión y Socorro
Barcelona

(Primera Companyia espanyola en la seva classe)

ASSEGURANCES CONTRA ACCIDENTS.

COL·LECTIUS. INDIVIDUALS. AGRICOLES.

Agència a Cassà de la Selva i comarca **F. PLA COSTEIS.** C. Catalunya, 15.

quantitats que ha abonat per diferents conceptes.

Es dona la conformitat a un compte presentat pel Sr. Pere Albertí per suministre de voravies.

Es llegeix un atent escrit del Notari Sr. Montagud comunicant la cessació en el seu càrrec i fent expressió del bon record que s'emporta de la nostra vila.

El Sr. Igualada diu que creient interpretar el desig de tots els senyors consellers proposa que sigui contestat aquest escrit fent-hi constar el sentiment de la corporació per haver cessat el Sr. Montagud, i el desig de què la seva nova residència li sigui ben plaenta. Així s'acorda.

El Sr. President manifesta que el Consistori ha d'acordar la forma més avantatjosa per construir les noves escoles.

El Secretari llegeix el Decret del Ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts que fa referència a la construcció d'escoles.

Com que els Consellers no tenen ben estudiat tan important assumpte s'acorda a proposta del Sr. Cassà que es nomeni una Comissió perquè dictaminí la fórmula més favorable per l'Ajuntament per construir les esmentades Escoles. El Sr. Puig proposa per a formar part d'aquesta Comissió els consellers que componen la de Foment.

El Sr. Igualada creu que seria millor

que fos constituïda per altres consellers que no formessin part d'una sola Comissió. El Sr. Dalmàs proposa els Srs. Esteba, Solà i alcalde.

El Sr. Rodà opina que hauria d'ampliar-se, i proposa el Sr. Cassà.

S'acorda per unanimitat que l'esmentada Comissió la formin els Consellers Srs. Solà, Esteba, Cassà i alcalde.

No havent-hi altres assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Noticiari

En el certamen celebrat darrerament a l'acadèmia Marshall de Barcelona, el jove pianista cassanenc Antoni Teixidor, obtingué el primer premi, amb distinció.

Ens plau felicitar l'amic Teixidor, i li desitgem molta sort en la seva carrera tan brillantment iniciada.

* * *

El diumenge dia 29 de Juliol, la cobla «La Principal» donà una audició de sardanes a la Plaça Clavé, i a continuació tingué lloc un lluït ball en el saló d'espectacles del Centre Unió Republicana, a càrrec de l'esmentada corporació musical.

* * *

A conseqüència dels comentaris provocats per un lleu incident de circulació ocorregut el dia 29 de Juliol al vespre, a dos ciutadans que estaven prenent cafè

tranquil·lament se'ls va ocórrer d'acalorar-se en una discussió virulenta. Com que no es posaren d'acord, decidiren deixar-ho per l'endemà. Tal dit, tal fet, l'endemà toparen novament i la cosa hauria degenerat en batalla si no s'hagués presentat una lluminosa pensada. La de què els protagonistes anessin tot seguit a acabar la discussió a la Caserna de la G. C.

Felicitem, —condolent-nos de l'espectacle donat—, a ambdós contendents, per haver sabut solucionar sàviament un conflicte, que de no solucionar-se hauria pogut esdevenir cèlebre en la història i molt per sobre de totes les lluites èpiques i pugilístiques del nostre poble, prehistòriques, històriques, contemporànies i per haver.

Els desitgem molts anys de vida, perquè vagin adquirint experiència.

* * *

El dia 2 del mes en curs deixà d'existir el jove Joaquim Garriga, del qual vam parlar en el número anterior. (e. p. r.)

* * *

Havem rebut el número extraordinari que amb motiu de la Festa Major de Sant Feliu de Guíxols, ha publicat la «Costa Brava»

Un veritable número extraordinari, adientment il·lustrat, en el qual hi han col·laborat un nombre considerable, extraordinari, d'eminentes escriptors i artistes catalans: Ruir, Lluís Millet, Roig i

Raventós, Tomàs Roig, J. M. Capdevila, Maseras, Maspons i Anglasell, O. Saltor i molts d'altres.

* * *
També ens ha estat tramès l'extraordinari que ha editat «El Programa» de Sant Feliu de Guíxols, en el qual hi havem admirat formosos paisatges de la ciutat veïna i uns treballs admirables de col·laboració escollida, que fan d'aquest número especial, una admirable obra periodística.

* * *
La impremta Viader ha editat un artístic Carnet de Propaganda Turística de S'Agaró, del qual n'havem rebut un exemplar.

* * *
Els dies 18, 19, 20 i 21 del mes en curs alguns components del Grup Excursionista de l'Ateneu, faran la seva excursió anyal al Montseny, sota el següent itinerari: Hostalric, Arbúcies, Viladrau, La Sala, La Arola, St. Segimon, Matagalls, Coll del Pregon, Pla del Parany, S. Marçal, Les Agudes, Turó de l'Home, Sta. Fe, Bimaners, Pla de Fogueres, Coll de Castellar, Castell de Montsoriu i Hostalric.

* * *
El periòdic setmanal «El Temps» de Barcelona ha reproduït íntegrament, l'article del nostre col·laborador J. Castellano publicat en el nostre número anterior sota el títol: «Intolerància(?)»

Moviment demogràfic

MES DE JULIOL NAIXEMENTS

- Lluís Pujol Basacomas, fill de Josep i de Pietat.
- Carme Artigas Noguera, fill de Amadeu i Trinitat.
- Lluís Cabarrocas Baulida, fill d'Emili i de Mercè.
- Margarida Ragolta Font, fill de Francesc i de Caterina.
- Pere Collell Arderiu, fill d'Antoni i de Caterina.
- Concepció Casadevall Llach, fill de Melcior i de Carme.
- Roser Anglada Saura, fill de Pere i de Dolors.
- Jaume Vilà Rovirola, fill de Joaquim i de Dolors.

CASAMENT

- Agustí Estanyol Arderiu amb Maria del Carme Metje Maymí.

DEFUNCIO

- Maria Vilà Rovirola, soltera, de 14 anys d'edat.

RESPOSTES

a les preguntes de la plana 288

I.—Els naturals de la Rússia selvàtica o del Nord, denominaren als normando-escandinaus que s'havien internat per

aquells territoris, «Ruotsi» o «Rusos»—paraula finlandesa que equival a «extrangers»—.

Aquests foren cridats a intervenir en l'administració o govern dels pobles del Nord, puix hom els reconeixia una superioritat cultural molt gran.

Aquest nom de «Rusos» es generalitzà, arribant a donar-se aquest nom a tots els habitants del poble governat pels «Rusos».

II.—Juan Ruiz, admirable poeta castellà, conegut per l'«Arcipreste de Hita» escrigué una agudíssima sàtira que despertà una gran rancúnia en contra d'ell per part del clergues de Talavera, que es vegeren retratats en els seus versos, la qual cosa motivà que l'arquebisbe de Toledo, Gil de Albornoz, el reclusés al convent de Sant Francesc de Guadalajara, on morí.

Durant el temps de reclusió escrigué les seves obres que es troben reunides en un sol volum «El libro del buen amor».

Aquest magnífic volum escrit l'any 1343, és un fidel reflexe de la vida d'aquells temps, i una dura crítica feta en to festiu dels que en lloc d'ésser exemple de sanes costums s'entregaven a tots els excessos de llibertinatge.

III.—El telèfon fou inventat per Graham Bell, l'any 1876.

IV.—6.366 kms.

V.—La persona que proposa projectes desbaratats o sense base per a curar mals polítics o resoldre els problemes de la hisenda pública, és un «arbitrista».

Fàbrica de **DOMINGO**

Tapones,

Discos y

Especialidades

Fabricantes:

Dispongo de maquinaria moderna para esmerilar y ensamblar toda clase de productos derivados del corcho.

Cobla - Orquestra
Orquestrina

La Selvatana

Cassà de la Selva (Girona) Telèfon: 22

Per a contractes: Pere Arpa

Gran assortit en

Calçat de temporada

no dubteu un moment,

En XEC Espardenyer

us en servirà d'econòmic i superior

Castelar, 41

Farmàcia

J. BOTET

CASSÀ DE LA SELVA

Despatx acurat de receptes.

Fàbrica de gasoses i sifons - Zeppelin - Aigua picant

JOSEP CLARA

Expenedor de la cervesa Damm i representant del lleixiu Berenguer.

Pau, 45

Cassà de la Selva

Farmàcia i
Laboratori de

Joan Gener Roca

Cassà de la Selva

Cobla - Orquestra
Orquestrina

La Principal

Per a contractes:

Francesc Gruart Telèfon 19

MANUEL BECERRA
Sastre

Cassà de la Selva

Subscriuiu-vos a "Horitzó"

Agència d'Autòmibus i Transports

La Cassanense

Administració: Castelar 61.

Garatges: Progrés, 3 i 31

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

Pere Cufí

Fàbrica de Gasoses i Sifons - «Fruxampany»
«Representant de la cervesa Damm»

Cassà de la Selva

Pere Mercader

CAPELLERIA - - - GORRISTERIA
Camises-Corbates-Cinturons-Sempre les darreres Novetats!

Plaça Mn. Cinto Verdaguer, 5 Cassà

Fonda "El Comerç"

Antiga casa Barretina - VDA. JOAN ABELLI
Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10 - Cassà de la Selva
Preus reduïts - Servei acuradíssim - Garatge

Narcís Martí

Tocineria - Comestibles

Cassà de la Selva

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bateries
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5

Telèfon 32 R

JUBERT & PRESAS
BANQUERS

Telèfon, 8

Cassà de la Selva

FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Anselm Clavé - Telèfon 15
Garatge Bany

Cassà de la Selva

Narcís Duran

Aiguardents i Licors - - - Elaboració acuradíssima
Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

CAMISES, CAPELLS, CORBATES, GORRES, etc. etc.
Darreres novetats.

Miquel Solà

Estanc. Dr. Zamenhof, 6

Articles de Ferreria - - Armeria i efectes de caça

URALITA

Agència oficial: J. BERDALET
Cassà de la Selva

Menjars i dispeses econòmiques

Casa Pica

Carrer Salmeron, 39 - Cassà de la Selva

Servei amb camió de Cassà a Bar-
celona, amb parades a Caldes de
Malavella i a tots els pobles del litoral

Emili Cabarrocas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures Cassà de la Selva